

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Rusalii

Te port în cuvântul Meu, te port în Duhul Meu, în dragostea Mea cea pentru tine, țara Mea cea de azi, popor român. Te țin de mână și-ți dau cuvânt de îmbărbătare, și daruri duhovnicești dau să așez peste fiii tăi, neam român.

O, îți trebuie dragoste, iubito! Pace ție de la Dumnezeu, pace și dragoste! Binecuvântă să-ți fie dragostea, iar dragostea înseamnă Dumnezeu!

Eu sunt Cel ce sunt, și sunt veșnic, sunt fără de început și fără de sfârșit. Din pricina dragostei din care sunt zidit, de aceea Eu sunt Cel ce sunt, de aceea sunt. Vai de cei ce nu sunt, de cei ce nu au dragostea de facere a lor, căci aceia nimic nu sunt, aceia nu sunt, precum este scris!

Vin la tine cuvânt de facere a ta, popor român. O, scoală-te și ieși înaintea Mea, că voi iesc să te împodobesc cu daruri minunate și cu dragostea lor, căci dacă dragoste nu ai nimic nu ești, nimic nu-ți folosește, așa este scris. Dragostea te învață să fii, să rămâi și să nu pieri ca necredincioșii. Ea te alege dintre păcătoșii pământului și dintre toate neamurile și te împodobește cu darurile ei și cu slava lor, care strălucește și luminează pământul și tot ce e pe el neamuri și popoare și limbi.

O, așa îți este ție scrisă soarta cea de la Dumnezeu și așa va fi cu tine și de aceea vin și tot vin spre tine cu glasul Meu purtat în nori și coborât în cartea sa, care merge spre tine din partea Mea ca să-ți croiască soarta împărțită ție acum, la sfârșit de timp, și să te cunoască neamurile de pe pământ a Mea, aleasa Mea, iubirea Mea, locul venirii Mele iarăși de la Tatăl la oameni, căci a venit această vreme, iar Eu, Domnul, o așez peste tine și te lucrez frumoasă pentru Mine și pentru tine și-ți mângâi numele și alegerea și trupul și duhul și munții și câmpiile și apele și codrii și Mă vestesc cu acestea peste pământ, căci acestea toate Îmi știu graiul, Mă recunosc, Îmi fac primirea și-Mi grăiesc prin dragostea lor de Dumnezeu și prin statornicia cu care rabdă ca și Mine omul cel despărțit de Dumnezeu, care-și irosește viața în deșertăciunile ei toate, iar Eu chem omul spre adevărul cel din cer ca să-i dau darul înțelepciunii vieții, să-i dau putere și purtare sfântă, căci tu ești făcut de Dumnezeu, omule, o, omule român, și de aceea tot caut să-ți grăiesc și să-Mi cunoști graiul și să-Mi deschizi și să stai la masă cu Domnul pe vatra ta.

O, nu uita de Dumnezeu, nu-ți uita Stăpânul, nu-ți disprețui Făcătorul și iubește-L pe Cel ce-ți dă viață și dragoste și răbdare cu tine când Îl uiți pe El. O, fă-te frumoasă, țara Mea, floarea Mea frumoasă! Învață-te să Mă primești și poartă-te înaintea Mea ca și cei din cer pe pământ, ca să fie ca în cer pe pământul tău, căci tu ești locul venirii Mele între oameni, acum, când a venit vremea să vin, iarăși să vin.

O, nu uita de dragoste, ajustează-ți purtarea după dragoste, nu altfel, iubita Mea, nu altfel, aleasa Mea. Dragostea este cea care te învață răbdarea îndelungă și bunătatea în toată vremea, ea alungă primejdia pizmei, te ferește de laudă de sine și nu se îngrașă de mânia cea pierzătoare, ci, din contra, își păstrează cuviințioșia și nu-și caută folos pentru ea. Ea nu are în lucrarea ei semeția sau cugetarea spre rău sau spre nedreptate, căci ea iubește adevărul pentru toate și crede totul nădăjduind și suferind pentru toate și de aceea dragostea nu cade, nu pierde niciodată, și are în lucrarea ei credința și nădejdea, iar peste acestea mai mare este dragostea, precum este scris.

O, neam român, o, fii doriți de Dumnezeu, o, cât de urât este totul pe pământ unde nu este dragostea și bunurile ei lucrătoare între oameni! Uitați-vă și vedeți cu ochii mari peste tot și înțelegeți cât pustiu se întinde din lipsa dragostei și binelui ei.

Nimic nu ești, omule, nimic dacă nu ai dragostea de lucrare a ta. Ea este ființa lui Dumnezeu în om, o, și voiesc să acopăr pământul tot cu acest dar duhovnicesc și să-l deprind pe om să nu-și mai irosească anii vieții fără să-i răscumpere în viața cea veșnică, iar veșnicia înseamnă Dumnezeu și cu Dumnezeu, și înseamnă satana biruit de Dumnezeu și de om, căci satana încântă omul începând din rai cu momelile lui trecătoare, dar cel ce are dragostea în ființa sa biruiește iadul și iubește cele ce rămân și le urmează de aici și până în veșnicia Ierusalimului nou, făgăduit de Dumnezeu pentru cei statornici în iubire, și care se pregătesc să fie veșnici, și tot timpul se pregătesc.

O, ce dulce, ce duios, ce frumos, ce cald te învăț viața și dragostea ei, fiu român! Te dăruiesc cu daruri cerești, și de aceea vin la tine cuvânt, o, și nu mai am astâmpăr și vin mereu, căci Eu, Domnul, văd că vremea cere și cer îngerii cei luptători pentru viața ta cu Dumnezeu, și cer sfinții cu rugile lor să nu te las de sub cuvântul Meu, țara Mea, neam român.

O, iată vorba cea mare din bătrâni care spune: „*Cin' nu știe dragostea Dumnezeu să nu i-o dea*”. O, atâtea suflete lipsite de dragoste și de bunurile ei, atâția oameni rătăcesc fără această lumină, care nu li se dă celor care nu au iubire și nu au ei de la Dumnezeu acest dar, căci dragostea înseamnă Dumnezeu. Cei fără de cuviincioșie nu au parte de darurile dragostei, la fel toți cei trufași, toți cei lăudaroși, toți cei care mint la secundă, adică tot timpul în viață mincinoasă, toți cei lacomi, toți cei mândri, toți cei mulți și lipsiți de daruri duhovnicești. O, nu au parte de aceste daruri cei fără de răbdare, cei pizmași, cei nelegiuți, cei ce umblă rău.

Iată-i pe cei lipsiți de dragostea cea din cer, pe cei lipsiți de Dumnezeu și care au înșelat pe mulți și s-au suit la cârma țării fără să merite, o, și își caută aceștia ale lor! O, cine te pune să faci această nelegiuire și să te vrei peste cetăți la cârmă, când tu nu ești cinstit, când ești lacom și minți tot timpul și stai în nelegiuiri, pe care le alegi ca viață a ta? O, deșertăciune a deșertăciunilor, care umpli pământul de vicleșug, o, ce mare îți va fi căderea și rușinea și judecata!

Depărtați-vă de locuri înalte peste oameni, depărtați-vă, voi, cei care lucrați nelegiuiri și nedreptate tot timpul! Nu sunt pentru voi aceste înălțimi, ci sunt pentru cei dreți și adevărați pentru ei și pentru semenii lor. Vă voi destrăma Eu, Domnul, căci vine dreptatea a toate, iar dacă vine, o, unde vă veți putea ascunde voi, cei lacomi și necuviincioși în toate și pizmuitori cu lucrarea și purtarea?

Vine Domnul! Aceasta este vremea cea de acum, iar lumea cea nelegiuită nu Mă primește, nu-Mi deschide, nu crede, căci nu are cum să creadă cel căruia nu-i este împărțit din cer darul credinței.

Te voi păstori tot timpul în zilele de odihnă, popor român, iar cuvântul Meu de peste tine va lucra pentru tine în taină, și apoi se va trage perdeaua și vei afla lucrarea și împlinirea lui și vei sta în uimire și te vei întreba: „*Când s-au lucrat acestea toate?*”

Te cuprind iar și iar în urarea Mea mângâietoare pentru ai Mei: Pace ție, țara Mea, România Mea! Tu ești albia prin care cuvântul Meu curge și se scrie pe pământ spre mărturia Mea, iar Eu sunt Păstorul tău tot timpul. Pace ție! Ești darul Meu de la Tatăl pentru vremea aceasta a Mea cu tine. Te cuprind în dragostea Mea și-ți sărut glia și sufletul ei și Mă mângâi cuprinzându-te în cuvântul Meu. O, rămâi în dragostea Mea, rămâi a Mea, rămâi sub binecuvântarea Mea, tu, cea binecuvântată între popoare cu numele de România, numele cel tainic al alegerii Mele de acum, al pământului ales la început și la sfârșit pentru slava Mea și a poporului Meu cel ales ca să-l pregătesc pentru Mine, pentru Dumnezeu, pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, acum, la sfârșit de timp, precum este scris.

Mă port cu tine peste pământ cu numele cel nou al Meu și al tău, țara Mea, *Cuvântul lui Dumnezeu* și poporul Său, poporul român cel păstorit acum cu acest cuvânt.

Amin, amin, amin.

07/20-07-2025